

indarbejdet i det her lovforslag, der siger, at selvfølgelig vil der i de kommende år komme flere klager, fordi vi jo netop har åbnet mulighederne for at fortælle borgerne, hvor de kan klage henne, vi har givet dem alle de her muligheder, hvordan hænger det så sammen med, at man nu indfører standardtakster på området og siger, at det her skal staten ikke beskæftige sig med, nu skal vi lægge det langt væk fra vores arme, fra ministerens arme, ud til amterne, og så skal vi i øvrigt lukke øjnene for, hvad der egentlig foregår?

Jeg må indrømme, at jeg ikke synes, at tingene hænger sammen i det her forslag.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Men jeg synes heller ikke, det hænger sammen, sådan som fru Sophie Hæstorp Andersen spørger til det. Det er selvfølgelig fint nok, hvis fru Sophie Hæstorp nu vil substituere fru Pernille Rosenkrantz-Theil. Jeg synes jo altså selv, at det hører med til demokrati og parlamentarisme, at man ligesom bliver og gør dialogen færdig, men lad det nu være, jeg diskuterer lige så gerne med fru Sophie Hæstorp som med fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Jeg vil gerne sige, at ideen i det her forslag jo i virkeligheden er såre simpel. Det er at sige, at der er en klagemulighed via patientklagesystemet. Det ændrer vi overhovedet ikke på. Der er ikke nogen indskrænkning i klageadgangen overhovedet, slet ikke, der er heller ikke nogen indskrænkning i den oplysningspligt, sygehusvæsenet har over for den enkelte patient, om, hvilken klageadgang man har, snarere tværtimod, for det har vi styrket, bl.a. via oprettelse af patientvejledningskontorer.

Det, det sådan set handler om, er, at systemet, sygehussystemet, sygehusejeren får endnu en interesse i at drive sit sygehusvæsen på en sådan måde, at der ikke er noget at klage over. Det er da et ædelt formål, som vi burde dele; der skal jo være nogle, der finansierer patientklagesystemet, og kan vi ved at ændre finansieringsnøglerne skabe en interesse i, at man fokuserer yderligere på kvalitet, så er det da kun af det gode.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jamen jeg vil egentlig bare høre, og Dansk Folkeparti var jo også inde på området: Er man ikke bare selv en smule bekymret over, hvordan det

ser ud, når man som patient er blevet behandlet i det offentlige sundhedsvæsen, og man har været udsat for dårlig behandling, i hvert fald det, man opfatter som dårlig behandling, og så går hen og klager og får at vide, at vi nu faktisk har flyttet Patientklagenævnet fra, at det er noget, staten driver, og noget, staten bruger til at observere, hvad der foregår ude i vores sundhedsvæsen, til, at man nu skal gå hen og klage til det selv samme sted, hvor man er blevet fejlbehandlet?

Sådan tror jeg da faktisk, at der er nogle, der vil se på det, og jeg skal da være den første til at sige: Lad os gå ind og kigge på det under udvalgsbehandlingen.

Jeg tror bare, at nogle vil se sådan på det, at der ikke er de vandtætte skotter, som fru Anita Knakkegaard er inde på, mellem driftsherrerne og det sted, man bagefter går hen og klager, når man føler sig dårligt behandlet.

Derudover er det da også helt ekstremt, som det er blevet sagt, at amterne så også samtidig skal betale for de private hospitaler, som de jo har fået en form for regres over for, men i hvert fald ikke nok til at kunne stoppe klagerne.

Kl. 18.40

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Ja, jeg kan forstå, at der er nogle, der ser sådan på det. Jeg må jo sige, at jeg er noget overrasket over det, og jeg håber, at nogle af de her misforståelser kan afklares under udvalgsarbejdet.

Der er jo vandtætte skotter. Vi tager jo et lovgivningsmæssigt ansvar for, hvordan patientklagesystemet skal tilrettelægges. Det ændrer vi ikke en tøddel ved. Vi ændrer ikke ved spørgsmålet om, hvilken pligt sygehusvæsenet har til at informere patienterne om deres klageadgang, snarere tværtimod, for det har vi tidligere ved andre lovforslag forsøgt at indskærpe. Denne her regering gør sådan set alt, hvad den kan for at synliggøre patientrettighederne, og det vil man også se i de lovforslag til opfølgning på kommunalreformen, vi nu om kort tid sender i høring.

Patienterne har nogle rettigheder, bl.a. retten til at klage, og mit signal skal da være: Klag, klag, klag, hvis man føler, der er noget at klage over. Så bør vi ved siden af have en fælles bestræbelse, der går ud på at drive vores sygehuse, sådan at der ikke er noget at klage over. Det tror jeg vi er enige om. Og hvis vi ved at flytte finan-